

Dosarul nr. 2ra-1297/22
2-21146287-01-2ra-15092022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) Gh. Stratulat
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău

Î N C H E I E R E

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Gînga Vladimir,
reprezentat de avocatul Crețu Adrian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gînga Rodica
împotriva lui Gînga Vladimir cu privire la desfacerea căsătoriei,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2022,

c o n s t a ț ă :

La 01 octombrie 2021, Gînga Rodica a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Gînga Vladimir cu privire la desfacerea căsătoriei.

În motivarea acțiunii, Gînga Rodica a menționat că la 06 martie 1998 a
încheiat căsătoria cu Gînga Vladimir.

Începând cu anul 2019, din motiv că relațiile cu pârâtul s-au înrăutățit, ultimul
s-a stabilit cu traiul în Irlanda.

Gînga Rodica a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate cu Gînga Vladimir,
înregistrată la 06 martie 1998 de Primăria s. Racovăț, r. Soroca, sub nr. 6.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 08 februarie 2022, s-a
admis cererea de chemare în judecată depusă de Gînga Rodica.

S-a desfăcut căsătoria dintre Gînga Rodica și Gînga Vladimir, încheiată la
06 martie 1998 la Primăria s. Racovăț, r. Soroca, sub nr. 6.

S-a încasat de la Gînga Rodica și Gînga Vladimir suma de 100 lei de la
fiecare pentru desfacerea căsătoriei.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei
a reținut că Gînga Rodica și Gînga Vladimir au încheiat căsătoria la 06 martie
1998, sub nr. 6, de Oficiul Stare Civilă Soroca.

La fel, instanța de fond a stabilit că soții nu locuiesc împreună, fiind domiciliați peste hotare, în țări diferite, iar tentativele de menținere a familiei au eșuat.

Astfel, deoarece ambii soți nu mai doresc menținerea căsătoriei, instanța de judecată a conchis asupra temeiniciei pretenției înaintate de Gînga Rodica cu privire la desfacerea căsătoriei, urmând a fi pronunțată o soluție de desfacere a căsătoriei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2022, s-a respins apelul declarat de către Gînga Vladimir, reprezentat de avocatul Crețu Adrian și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 08 februarie 2022.

La 05 septembrie 2022, Gînga Vladimir, reprezentat de avocatul Crețu Adrian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu dispunerea scoaterii de pe rol a cererii de chemare în judecată depusă de Gînga Rodica în temeiul art. 267 lit. c) din Codul de procedură civilă.

Recurentul Gînga Vladimir, în motivarea recursului a invocat că hotărârile judecătorești au fost emise cu încălcarea normelor de drept procedural.

La caz, a relatat că din mandatul avocațial semnat de Gînga Rodica, nu se regăsesc împuternicirile de semnare și depunere a cererii de chemare în judecată, iar pe verso-ul mandatului este notat ”corespunzător procurii”, respectiv împuternicirile acordate de intimată avocatului prin mandat, nu sunt corespunzătoare acțiunilor întreprinse de acesta și anume semnarea și depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin urmare, recurentul a relevat că cererea de chemare în judecată a fost depusă de o persoană fără împuterniciri.

Mai mult ca atât, recurentul a specificat că cauza a fost examinată cu încălcarea competenței teritoriale, or, în actul de identitate, domiciliul pârâtului este indicat r. Soroca, s. Racovăț, astfel la caz nu pot fi aplicate prevederile art. 43 alin. (1) din Codul de procedură civilă, deoarece era cunoscut domiciliul pârâtului.

La 15 septembrie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimetei copia recursului, fiind recepționat de către Gînga Rodica la 26 septembrie 2022, conform avizului de recepție (f. d. 78).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 30 iunie 2022.

La 06 iulie 2022, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia motivată a instanței de apel, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 05 septembrie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo

împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Gînga Vladimir, reprezentat de avocatul Crețu Adrian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gînga Vladimir, reprezentat de avocatul Crețu Adrian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh